

Edelweiss får ett brev från månen

Någon ropar i brevlådan. `Är någon hemma ? Hallå. Edelweiss spärrar upp ögonen, men svarar inte. Sväljer och hör någon ropa, det låter som att dom ropar Einstein, EINSTEIN !! är du hemma ? Det är från kommunen, vi vill prata med dig. Ein..Edelweiss vill inte prata nu, inte med någon. Han vill aldrig prata med någon, aldrig någonsin. Ropen avtar och han sätter sig upp. Går fram till fönstret och känner på masoniten, tar fram ett tuggummi, tuggar lite och lägger det mellan sina fingrar och rullar det till en liten kula innan han fäster det mot masoniten och trycker åt, sådär ja. Plötsligt upptäcker han en balkong i rummet. En balkong med dis som kommer utifrån. Därav diset i rummet. Det liknar rök, han tittar ut och ser brevbäraren komma på cykel. Han går genast till garderoben och plockar fram masonit, trycker dom över balkongglaset med tuggummi och saliv fastlimmat. Han hör det rassla i brevinkastet, tre kuvert. Det ena är från kommunen, han sprättar upp och läser. Hej Edelweiss, det har kommit in uppgifter om olägenheter från din bostad, vi vill gärna komma i kontakt med dig och höra hur du mår. Han hör Joe ute på gatan avlossa tre salvor från sina brinnande ögon som liknar två avsågade hagelgevär. Han sprättar upp det andra kuvertet. Det är från sjukhuset. Du är remitterad hit onsdagen 09 09 18 kl. 09 för återkontroll. Edelweiss minns nu sitt höga blodtryck han fick av att det aldrig blev tyst någon endaste gång där han sist bodde. Det var trafik dygnet runt, moped, busliv och grannar som skrek, station efter station längs den krokiga resan som till slut tog stopp just där han bodde. Bakom låg ett tyst mörkt skogslandskap. Där han fördrev tiden mellan varven, stigen in i tystnaden och mörkret där han för första gången fick kontakt med månen..Det tredje brevet är stämplat, precis, just på månen. Edelweiss tänker, Äntligen har jag fått svar från dig. Min enda vän. Och vickar försiktigt på masoniten där han står vid sovrumsfönstret, men han ser bara lyftkranar mot himlen. Rondeller som snurrar runt, broar som hänger tunga mellan horisonten. tunga av långträdare som knappt orkar över av all last. Han läser, "Hej Edelweiss. Månen här, hur har du det på jorden ? Själv så hänger jag här i ensamhet och bara lyser om natten. Önskar så att du ville vicka, bara en endaste liten cm på masoniten så att jag fick lysa upp din tillvaro en stund. Hälsningar Månen. Edelweiss släcker ned låter en liten glipa vara öppen, ligger och väntar på kontakt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars Gullberg med Poeter.se id #20174 innehar upphovsrätten